

22.helluntain jälkeinen viikko, tiistai

Päivän epistola

(Kol. 2: 20 – 3: 3)

”Veljet, jos kerran olette yhdessä Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkuvoimien ulottuvilta, miksi yhä käyttäydyste tämän maailman mukaisesti ja alistutte sellaisiin sääntöihin kuin ”älä tartu”, ”älä maista”, ”älä kosketa”? Tämä kaikkihan koskee sellaista, mikä käytön jälkeen häviää. Kysymys on vain ihmisten käskyistä ja opeista. Nämä omatekoista hurskautta, nöyryyden harjoitusta ja ruumiin kurittamista vaativat käskyt tosin näyttävät viisailta, mutta todellisuudessa ne ovat arvottomia ja tyydyttävät vain ihmisen ylpeyttä. Jos siis teidät on yhdessä Kristuksen kanssa herätetty kuolleista, niin tavoitelkaa sitä mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. Ajatelkaa sitä mikä on ylhäällä, älkää sitä, mikä on maan päällä. Tehän olette kuolleet, ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kätketty Jumalaan.”

Tekstimme jatkuu eilisestä sillä tavoin, että tämän päivän tekstin ensimmäisen lauseen alku oli jo eilisessä tekstissä. ”Kuolleet pois maailman alkuvoimien ulottuvilta” merkitsee vapautumista niiden vallasta. Tekstissä olevat säännöt ovat sen ajan filosofioiden hillintäkeinoja ja niiden vastakohtaksi asetetaan uskovaisille kuuluva vapaus. Nämä säännöt yhdistyvät myös juutalaisten puhtaussääntöihin. Kristityt ovat vapautuneet ihmisten perimistä säännöistä kuolemalla Kristuksen kanssa kasteessa. Tämä sama asia kerrotaan myös Markuksen evankeliumissa (Mark. 7: 7, 19).

Seuraavissa jakeissa annetaan pohja myöhemmin seuraaville eettisille ohjeille kristityn elämästä. Kristityn on kiinnitettävä huomionsa taivaallisiin asioihin. Uskova on kuollut tälle maailmalle kasteessa, kuolema tässä yhteydessä viittaa hengelliseen kuolemaan eli eroon Jumalasta. Herätetty kuolleista Kristuksen kanssa merkitsee ihmiselle mahdollisuutta olla Jumalan yhteydessä. Tätä suhdetta ihmisen tulee ylläpitää ja kehittää koko maanpäällisen elämänsä ajan. ”Kristus istuu Jumalan oikealla puolella” on varhaisen kirkon uskonopillinen lauselma, jonka taustana on psalmi 110: ”Herra sanoi minun herralleni: ”Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi, panen heidät jalkojesi alle, korokkeeksi valtaistuimesi eteen.” (Ps. 110: 1) Tällä lauseella kirkko osoitti, että messiaaniset lupaukset täyttyivät Kristuksessa. Vaikka Kristuksen ylösnousemus on toteutunut asia, niin kaikki lopun ajan olosuhteet eivät ole vielä toteutuneet.

Päivän evankeliumi

(Luuk. 9: 23 – 27)

”Herra sanoi opetuslapsilleen: ”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka sen minun tähteni kadottaa, on sen pelastava. Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta saattaa itsensä tuhoon ja turmioon? Joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä on Ihmisen Poika häpeävä, kun hän tulee kunniassaan, Isänsä ja pyhien enkelien kirkkaudessa. Totisesti: tässä joukossa on muutamia, jotka eivät kohtaa kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan.”

Sama teksti löytyy Matteukselta (Matt. 16: 24 – 28) ja Markukselta (Mark. 8: 34 – 9: 1).

Edellisen päivän evankeliumissa Kristus aloitti opetuksen kuolemastaan ja ylösnousemuksesta opetuslapsille. Tämänpäiväisessä opetuksessa Hän kertoo, että opetuslasten on omalla tavallaan seurattava Hänen esimerkkiään. Tämä kutsu seurata Jeesusta on osoitettu kaikille. Nyt risti on asetettu kutsun keskelle, ristin ”kantaminen” kuuluu kaikille. Samalla itse teksti on yksikkömuodossa. Kutsu on kaikille, mutta jokaisen on toteutettava se henkilökohtaisesti. Jokaisella on oma risti, jonka Jumala on hänelle antanut. Me itse emme valitse itsellemme mieluista ristiä. Risti on annettu meille, että me pelastuisimme ja pelastaisimme lähellämme olevia ihmisiä. Kyse ei ole elämän murheista ja hankaluuksista, vaan Jeesukseen omistautumisesta ja opetuslasten osallisuudesta Jumalan valtakuntaan sanoissa ja teoissa. Ihminen ei voi olla kristitty tekemällä jonkin asian yhden kerran. ”Joka päivä” (koko ajan, jatkuvasti) tulee olla uskollinen Mestarille ja Hänen elämäntavalleen. Ihmisen pitää todistaa Kristuksesta, hänestä pitää tulla marttyyri. Kreikkalainen sana marttyyri merkitsee todistajaa.

Vain syvälinen omistautuminen Kristukselle on perusta ”elämän kadottamiselle” Kristuksen tähden. Se voi tuoda ihmiselle pääsyn Jumalan valtakuntaan. Sinne pääsemisessä edesauttaa oleminen Kristuksen opetuslapsena. Viimeisinä päivinä meitä mitataan siinäkin asiassa, miten suhtaudumme Kristukseen ja Hänen opetukseensa. Luukas esitti eilisessä tekstissä hylätyn Ihmisen Pojan (Luuk. 9: 22) mutta myöhemmin hän esittää Ihmisen Pojan, joka ”on istuva Kaikkivaltiaan oikealla puolella” (Luuk. 22: 69).

Voittaa omakseen koko maailman merkitsee elämistä tämän maailman elämän mukaisesti. Se on itsekkyyden toteuttamista, nautinnonhalua, rikkauden kokoamista tässä maailmassa. Se on Jumalan ja lähimmäisen häviämistä ihmisen elämästä. Tällainen ihminen hyötyy itse tästä maailmasta mutta hän saattoi itsensä turmioon. Hän ei ole toteuttanut Kristuksen opetusta ja häntä Ihmisen Poika on

häpeävä.

Kuka näkee ennen kuolemaansa Jumalan valtakunnan? Mitä se tarkoittaa? Evankelistat käsittelevät asiaa hieman eri tavoin. Luukkaalla kyse on opetuslapsista, joille annetaan Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen uusi ymmärtäminen Jumalan valtakunnasta: ”Hän näyttäytyi heille neljäkymmenen päivän aikana useasti ja puhui Jumalan valtakunnasta .” (Ap.t. 1: 3). Perinteinen tulkinta ortodoksisessa kirkossa on, että kyse on Pietarista, Jaakobista ja Johanneksesta, jotka seuraavassa evankeliumin kertomuksessa näkevät Kristuksen kirkastuneena vuorella, näkevät Hänet Jumalan valtakunnassa olevana. Kirkko myös ymmärtää, että jokaisessa sukupolvessa on uskovia, jotka kokevat Jumalan valtakunnan läsnäolon.